

У Торонто формується нова платформа українського економічного середовища

СТ. 2

Альберта не мінятиме питань про імміграцію в референдумі

СТ. 3

Україна та Норвегія запускають спільне виробництво тисяч дронів для ударних місій

СТ. 5

Україна відновила контроль над \$82 мільйонами, заблокованими в Угорщині

СТ. 6

СУМ у Канаді: Пленум у Ст. Катеринс, Провідницький Семінар і 80-ліття

СТ. 8

ЛУІЗ АРБУР СТАНЕ 31-Ю ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРКОЮ КАНАДИ

Луїза Арбур — наступна генерал-губернаторка Канади. Фото: Sean Kilpatrick/The Canadian Press

Прем'єр-міністр Марк Карні та Луїза Арбур у Національній галереї Канади. Фото: La Presse canadienne / Adrian Wyld

Прем'єр-міністр Марк Карні офіційно оголосив про призначення Луїзи Арбур новою, 31-ю Генерал-губернаторкою Канади. Відповідне рішення було затверджене королем Чарльзом III за рекомендацією уряду Канади. Урочиста заява прозвучала 5 травня під час пресконференції у Національній галереї Канади. У своїй промові Карні назвав це призначення «утвердженням найкращих канадських традицій служіння, верховенства права та захисту людської гідності».

Прем'єр-міністр наголосив, що в час глобальної нестабільності, поляризації та кризи довіри до демократичних систем саме інституції залишаються фундаментом канадського суспільства. «Інституції це те, завдяки чому країна нашого масштабу та різноманіття не просто тримається разом, а процвітає», - підкреслив Карні. Він окремо відзначив роль Генерал-губернатора як представника Корони в Канаді, головнокомандувача Збройних сил та охоронця конституційного порядку держави.

Кар'єра, що стала символом міжнародного правосуддя

Луїза Арбур народилася у Montreal, здобула юридичну освіту в Монреальському університеті та була допущена до адвокатської практики в Квебеку у 1971 році, а в Онтаріо у 1977-му.

Вона працювала суддею Верховного суду Онтаріо, Апеляційного суду Онтаріо, а згодом суддею Верховного суду Канади. Втім, найбільше

міжнародне визнання Арбур здобула як головна прокурорка міжнародних трибуналів ООН щодо колишньої Югославії та Руанди — перших міжнародних кримінальних судів після Нюрнберзького процесу. Саме під її керівництвом міжнародний трибунал виніс перший після ухвалення Конвенції ООН вирок за геноцид у справі Акайесу, а також визнав сексуальне насильство інструментом геноциду та злочином проти людяності. У травні 1999 року Арбур увійшла в історію, підписавши обвинувальний акт проти чинного на той момент президента Слободана Мілошевича за злочини проти людяності та порушення законів війни. «Це стало новим прецедентом правосуддя, без страху і без упередженості», - заявив Карні.

Захисниця прав людини та реформаторка інституцій

У 2004 році Арбур залишила Верховний суд Канади, аби очолити посаду Верховного комісара ООН з прав людини. На цій посаді вона відкрито виступала на захист людей у країнах, де порушення прав людини часто замовчувалися політичними елітами. Карні також нагадав про її ключову роль у реформуванні державних інституцій Канади. У 1995 році вона очолила розслідування щодо умов утримання жінок у федеральній в'язниці Кінгстона, що стало поштовхом до масштабної модернізації системи жіночих виправних установ. А у 2022 році Арбур представила незалежний звіт щодо сексуальних домагань та

зловживань у Збройних силах Канади. Її рекомендації нині впроваджуються та мають докорінно змінити систему військової юстиції Канади. За словами прем'єра, кар'єра Арбур демонструє одну незмінну ідею: «вільне суспільство існує лише тоді, коли інституції підзвітні громадянам».

Подяка Мері Саймон

Під час виступу Марк Карні також віддав належне чинній Генерал-губернаторці Мері Саймон, яка стала першою представницею корінних народів на цій посаді. Він відзначив її внесок у просування прав інуїтів, захист мов та культур корінних народів, а також підтримку освіти, грамотності та психічного здоров'я, особливо у північних громадах Канади. «Її спадщина залишиться не лише у тому, що вона зробила, але й у тому, як вона служила, з гідністю, рішучістю та вірою у велич Канади», — наголосив прем'єр.

Завершуючи свою промову, Карні окреслив бачення Канади як держави, що у сучасному світі повинна залишатися «фортецею безпеки, процвітання та справедливості».

«Канада має бути не лише сильною, але й доброю. Не лише заможною, але й справедливою. І не лише для деякого й інколи — а для всіх і завжди», — заявив прем'єр-міністр.

Після завершення промови Карні офіційно представив Луїзу Арбур як майбутню 31-шу Генерал-губернаторку Канади.

Надя Герелюк

У ТОРОНТО ФОРМУЄТЬСЯ НОВА ПЛАТФОРМА УКРАЇНСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА

У Торонто відбулася бізнес-зустріч українців (Ukrainian Business Meetup) одна з найбільш помітних подій останнього часу для української професійної та бізнес-спільноти Канади. Захід, організований українською бізнес-мережею «Ukrainian Business Network» (UBN), продемонстрував не лише високий рівень зацікавлення українців у професійному розвитку та підприємстві, але й значно ширший суспільний процес — формування зрілої української економічної екосистеми за межами України.

Подія об'єднала підприємців, представників фінансового сектору, юристів, бізнес-консультантів, громадських діячів та професіоналів із різних галузей. У центрі уваги були практичні питання започаткування та розвитку бізнесу в Канаді, доступу до фінансування, побудови бренду, адаптації до місцевого ринку та створення довгострокових професійних зв'язків.

Особливу увагу учасників привернула панельна дискусія за участі провідних експертів та представників бізнесу, яка поєднала стратегічний погляд на розвиток підприємництва з реальними історіями успіху українців у Канаді. Відчутною рисою заходу стала не лише практична цінність дискусій, але й атмосфера взаємної підтримки, відкритості та готовності до співпраці.

Важливу роль у реалізації події відіграв титульний спонсор кредитова спілка BCU Financial. Участь BCU Financial стала не просто прикладом корпоративної підтримки громади, а свідченням стратегічного розуміння важливості розвитку українського підприємництва в Канаді. Протягом багатьох років BCU Financial залишається однією з ключових інституцій українсько-канадської громади, підтримуючи освітні, культурні, соціальні та бізнесові ініціативи. Саме

Учасники нової платформи українського економічного середовища.

такі організації створюють фундамент для появи нових підприємств, професійного середовища та сильних горизонтальних зв'язків усередині громади.

Важливим партнером заходу також стала компанія Міст (Meest Canada), яка протягом десятиліть є одним із символів зв'язку між українцями у світі та Батьківщиною, підтримуючи не лише логістичні та бізнесові процеси, але й численні громадські ініціативи.

Срібий спонсор «Art Fresh» продемонстрував приклад сучасного українського креативного бізнесу в Канаді, який успішно працює на міжнародному ринку та підтримує розвиток українських професійних платформ і спільнот.

Громадський спонсор «Bucket List Travellers» підтримав ініціативу як бізнес, що активно працює з українською громадою та розуміє важливість створення середовища для нових знайомств, партнерств і співпраці.

Організатори також висловили щиру вдячність партнерам заходу, серед яких Канадсько-Українська Торгова Палата (CUCC), Асоціація

українсько-канадських професіоналів і підприємців в Торонто (UCPBA Toronto), Конгрес українців Канади (КУК) — Провінційна рада Онтаріо та Відділ у Торонто, Українсько-канадська асоціація правників (UCBA), Business Woman PRO Canada, CHIN Radio Ottawa 97.9 FM, UA Canada, Melny Results та інші організації й медіаплатформи, які підтримують розвиток української громади в Канаді.

Водночас організатори особливо наголошують: метою бізнес-зустрічі українців (Ukrainian Business Network - UBN) не є заміна чи конкуренція з існуючими організаціями. Навпаки — UBN прагне стати платформою для колаборації, простором, де кожна організація, бізнес, професіонал чи громадський діяч є цінними та мають можливість долучитися до спільного розвитку українського середовища в Канаді. У сучасних умовах саме співпраця між різними організаціями, бізнесами та ініціативами створює найбільшу цінність для громади. Ідея UBN полягає у формуванні відкритої екосистеми, де досвід, ресурси, контакти та можливості не розділяють, а об'єднують заради

спільного майбутнього.

Показовим результатом заходу стала значна кількість позитивних відгуків від учасників. Гості відзначали високий рівень організації, якість експертної дискусії, практичну цінність інформації та, що особливо важливо, відчуття реальної консолідації української спільноти. У багатьох розмовах після заходу звучала спільна думка: українська громада в Канаді переходить на новий рівень — від окремих ініціатив до створення повноцінного професійного середовища та культури співпраці.

Саме в цьому полягає ключове значення таких платформ, як UBN. Сильна, економічно активна та об'єднана українська громада в Канаді стає не лише фактором успішної інтеграції, але й важливим ресурсом підтримки України. Успіх у Торонто став важливим сигналом про те, що запит на такі ініціативи є надзвичайно високим. А отже, українська бізнес-спільнота в Канаді має всі передумови для подальшого розвитку, масштабування та формування нових центрів впливу й співпраці.

Оля Кінаш та Марина Вяткіна

В ОШАВІ ВІДБУЛАСЯ 300-ТА АКЦІЯ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ

Ошава - 10 травня 2026 року українська громада міста провела вже 300-ту щотижневу акцію підтримки Збройних сил України. Захід організувала ініціативна група «СТОЇМО ДО ПЕРЕМОГИ», яка від початку повномасштабної війни регулярно збирається на знак солідарності з Україною.

Під час ювілейної зустрічі учасники висловили подяку новоприбулим жінкам з України, які долу-

чилися до громади та підготували для присутніх сніданок, каву, чай і домашню випічку. Організатори відзначають, що такі жести взаємної підтримки стали важливою частиною спільноти, яка об'єднує українців у діаспорі.

Акція проходить щотижня поблизу перетину Highway 401 та Lviv Boulevard, де учасники збираються щонеділі з 11:15 до 12:15.

Організатори також оголосили про наступну

важливу подію: у неділю, 24 травня, у День вишиванки, громаду закликають прийти у традиційних українських вишитих сорочках.

«Це не просто акція — це щотижневе нагадування про Україну, її боротьбу та нашу єдність тут, у Канаді», — зазначають учасники ініціативи.

Надія Лемко
Фото: Богдан Колач

Учасники щотижневої акції.

АЛЬБЕРТА НЕ МІНЯТИМЕ ПИТАНЬ ПРО ІМІГРАЦІЮ В РЕФЕРЕНДУМІ

2 квітня 2026 року Міністр праці, економіки, торгівлі та імміграції провінції Альберти, Джозеф Скау, парламентар від округу Кардстон-Сіксіка на півдні Альберти, провів онлайн круглий стіл із представниками багатокультурної медіа. Від української преси участь взяли Марко Левицький, співредактор і автор редакційних статей газети «Новий Шлях - Українські Вісті», та Ліда Василин із газети «Гомін України».

Запитання, які цікавили представників української преси, випливали з пропонованого референдуму, який теперішній уряд Альберти плянує провести восени 2026 року. Цей референдум матиме дев'ять питань, з яких п'ять стосуватимуться імміграції. Одне з ключових питань звучить так:

«Чи ви підтримуєте, щоб уряд

Джозеф Скау.

Альберти ввів закон, який дозволяє лише громадянам Канади, постійним мешканцям та особам з імміграційним статусом схваленим Альбертою, мати право користуватися програмами фінансованими провінцією, зокрема у сферах здоров'я, освіти

та інших соціальних послуг?»

Ще 19 лютого ц. р., під час телевізійного звернення, Прем'єр Данієл Смит звернула увагу на зниження приходів від продажу нафти. В той час, ціна нафти становила близько 60 доларів США за бочку [відтоді ціна децю зросла]. Пізніше прем'єр Смит заявила, що «не можна вимагати, щоб платники податків Альберти й надалі дозволяли федеральному уряду заливати наші кордони новопривбулими та надавати кожному, хто сюди приїжджає, доступ до найкращих у країні соціальних програм. Це не лише несправедливо платникам податків Альберти, але фінансово обтяжує [провінцію] та знижує якість наших систем здоров'я, освіти й інших соціальних послуг.»

Тепер, коли ціна нафти дуже пі- дійшла в гору, і прихід провінції

збільшився, збільшилися, Левицький і Василин поставили міністру Скау запитання, чи уряд мінятиме питання на референдумі. Міністр відверто відповів: «Ні, ми цього не будемо робити. Але також можемо сказати, що коли йдеться про тих, хто вже тут, ми не збираємося просто витягувати килим з-під когось.»

Для українських тимчасових переселенців, які прибули до Канади, щоб втекти від війни, така позиція уряду Альберти дуже непокоїть. Від початку повномасштабного вторгнення північного сусіда в Україну, приблизно 250,000 українських громадян знайшли захист в Канаді, і з цих приблизно 70,000 оселилися в Альберті.

Ліда М. Василин
Ліга Українок Канади,
Відділ Едмонтон

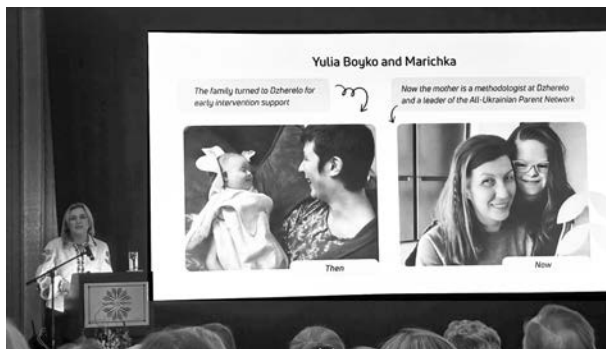
«ЗІ ЗЕРНА ВИРОСЛО ДЕРЕВО»:

ПОНАД 30 РОКІВ СЛУЖІННЯ, ЛЮБОВІ ТА ІНКЛЮЗІЇ ВЕЧІР НА ПІДТРИМКУ «ДЖЕРЕЛА» В ТОРОНТО

У п'ятницю, 8 травня 2026 року, у залі Олд Міл у Торонто відбувся особливий благодійний вечір, організований «Друзями «Джерела» в Торонто» (Friends of Dzherelo-Toronto) та Канадсько-Українською Фундацією (КУФ) (Canada-Ukraine Foundation). Подія стала не лише нагодою відзначити понад три десятиліття діяльності навчально-реабілітаційного центру «Джерело» у Львові, а й глибоко емоційною зустріччю людей, яких об'єднує віра у гідність, любов і право кожної дитини на повноцінне життя.

Вечір майстерно провела Дарія Шараневич, яка тепло привітала гостей та запросила до слова багаторічних друзів і партнерів «Джерела». Атмосфера заходу поєднувала вдячність, спогади, сльози та надію. Від імені КУФ Андрій Малецький поділився особистою історією про те, як знайомство із Зенею Кушпетою стало для нього поштовхом до щорічної підтримки організації. Він наголосив, що «Джерело» — це приклад тридцятирічної праці задля інклюзії та людської гідності. За його словами, КУФ упродовж багатьох років підтримувала стійкість української громади та розвиток соціальних ініціатив. «У «Джерелі» люди частина громади. Тут можна відчути себе вдома і мати можливість досягати успіху», — прозвучало зі сцени. Особливу вдячність висловили родинам, працівникам і волонтерам, які щоденно служать дітям та молоді з особливими потребами.

Присутні згадували 1993 рік — час, коли Україна лише починала будувати незалежну державу, а радянська система ізолювала людей з інвалідністю в інтернатах. Микола Сварник та Оксана Кунанець-Сварник наголосили: тоді виникла революційна для України ідея — діти з неповносправністю мають право виховуватись у сім'ї, а не бути відокремленими від суспільства. Саме тоді, за підтримки Зені Кушпети, Ірини Калинець та однодумців, почалося формування нових програм, нормативної бази та реабілітаційних підходів, орієнтованих на західний досвід. Зеня Кушпета стала одним із головних натхненників змін, допомагаючи не лише організаційно, а й морально запалюючи людей до дії. Оксана Кунанець-Сварник згадала, як у 1993 році Ірина Лукасевич познайомила її з невеликою групою батьків, які продавали мед, щоб підтримати своїх дітей. Саме тоді вона усвідомила, наскільки обмеженими були можливості для людей з інвалідністю в Україні. Плануючи повернутися лише на шість мі-

Наталія Сіреджук про Юлію та Марічку Бойко.

сяців, вона залишилася на двадцять років. Завдяки спільним зусиллям місто надало приміщення для дітей, а фахівці розробили перші навчальні та реабілітаційні програми. Уже у 1996 році центр випустив перших спеціалістів, які сьогодні працюють у реабілітаційних лікарнях та сучасних центрах відновлення, зокрема й у системі UN-BROKEN у Львові.

Важливу роль у становленні «Джерела» відіграли Мирослав Ніколаєв та Микола Сварник - «двоє татусів», як тепло згадували їх учасники вечора. Один очолив центр, інший активно працював із державними структурами, просуюючи необхідні зміни на рівні уряду. Зеня Кушпета допомагала із збором коштів (фандрейзингом), а Оксана із клінічним досвідом та професійною підготовкою. Під час заходу гостям показали відео про історію «Джерела» — шлях від невеликої ініціативи батьків до потужного центру підтримки дітей та молоді з особливими потребами. Окремою темою стала війна в Україні. Гості почули про постійні сирени, укриття, генератори та допомогу, яка надходила завдяки міжнародним партнерам і волонтерам. Згадували також гуманітарні вантажі, які доставлялися за підтримки компанії Міст та канадських військових, учасників Operation Unifier. Зворушливими стали слова Юлії Боцун — матері Миколи, яка розповіла про «ключі на шнурку», що залишилися єдиним спогадом про дім після вимушеного переселення.

Директорка «Джерела» Зореслава Люльчак, яка сама є мамою дитини з аутизмом, поділилася особистою історією про свого сина Ігоря та шлях, який пройшла її родина. Вона наголосила, що сьогодні організація не лише продовжує працювати, а й розширює послуги та відкриває нові можливості для дітей і молоді. Нині у «Джерелі» працює близько 500 працівників, а одним із важ-

ливих осередків став будинок на вулиці Пасічній у Львові. Хоча міський бюджет підтримує діяльність центру, значна частина потреб і далі покривається завдяки доброчинцям та міжнародній підтримці. Наталія Сіреджук, заступниця директорки, говорила про своє «справжнє покликання» у неприбутковому секторі, розвиток соціальних проектів та силу батьківської спільноти.

Також були історії інших батьків, які також ділилися своїми історіями — про боротьбу, прийняття та віру у своїх дітей. Юлія Бойко розповіла про свою доньку Марічку та про те, як їй вдалося об'єднати сорок батьків навколо спільної мети. Юлія Аронова та її дочка Діана говорили про важливість програм підтриманого проживання для молоді з інвалідністю. Родина Степур — батьки Михайла і Сергія, які мають церебральний параліч, — наголосили на необхідності розвивати послуги у громаді, щоб родини не залишалися сам на сам із труднощами. На завершення вечора до присутніх звернулася Зеня Кушпета. Її слова стали духовним підсумком події. Вона говорила про доброту Бога, про капличку в центрі «Джерела», де родини можуть піднести свої молитви, та про служіння не лише власним дітям, а й іншим. Вона наголосила, що всі ми, під час свого життя є у школі любові. «Джерело» це зерно та на тридцять років «зі зерна виросло дерево. Квіти любові і квіти служіння», — сказала Зеня Кушпета.

На завершення вечора відбувся благодійний розіграш унікальних мистецьких робіт, створених наживо просто під час події трьома талановитими художниками — Марія Антонів, Ольга Ткаченко та Віктор Дейсун. Ведуча вечора Дарія Шараневич щиро подякувала всім гостям за присутність і підтримку, а також висловила вдячність митцям та Наталія Кулинич-Коляч, яка створила теплу та піднесену атмосферу своїм живим музичним супроводом. На особливо зворушливій ноті вечір завершився прощальною піснею від «Друзів «Джерела» в Торонто» для Зені Кушпети, яка невдовзі повертається до України, щоб і надалі служити громаді «Джерела».

У час війни, тривоги та великих викликів «Джерело» продовжує залишатися символом людяності, витривалості та надії. А сам вечір у Торонто став ще одним доказом того, що українська громада у світі здатна творити великі речі силою любові, співпраці та віри у гідність кожної людини.

Надя Герелюк

ПАРАД ІЛЮЗІЙ ПРОТИ ТИШІ ПАМ'ЯТІ: ЯК ТРАВНЕВІ ДНІ ОСТАТОЧНО РОЗДІЛИЛИ РОСІЮ ТА ЄВРОПУ

Травень 2026 року. На Красній площі в Москві знову звучать марші, але гуркіт гусениць вже не чути. У той самий час на вулицях Києва, Варшави та Берліна панує зовсім інша атмосфера: там згадують загиблих у тиші. Те, що колись вважалося спільною сторінкою світової історії, сьогодні перетворилося на фронтową лінію ідеологічної війни. Паради в Росії та пам'ятні заходи в Європі більше не мають нічого спільного: це два різні світи, один з яких прагне реваншу, а інший воліє спокою.

Активісти ходили маршем з портретом Бандери, Хвильового та Малука в Аугсбурзі, Німеччина.

Для сучасної Росії 9 травня перестало бути днем пам'яті про загиблих предків. Воно перетворилося на головний релігійно-політичний акт держави: «победобесіє». Від російської перемоги — перемога та бесіє — біснування — термін, що описує «культ Перемоги» у сучасній Росії, ту агресивну істерію навколо подій Другої світової війни. І якщо раніше парад був способом вшанувати ветеранів, то зараз це інструмент легітимізації нової агресії.

Головна відмінність російського параду це культ сили. Навіть коли через війну проти України та відсутність на площі важкої військової техніки (вперше за майже 20 років ніяких танків та бронемашин!), паради в 15 регіонах РФ скасовували, його час скоротили до 45 хвилин, а акцію «Безсмертний полк» перевели в онлайн-режим, риторика залишається незмінною. Це не про «пам'ятаємо трагедію», це про «можемо повторити». Російська держава використовує парад, щоб переконати своє суспільство: війна це не просто нормально, це природне призначення Росії.

Проте цьогорічний парад на Красній площі став «парадом самотності». Замість світових лідерів на трибунах — лише нечисленні союзники-автократи (серед них Білорусь, Лаос, Малайзія, Словаччина). Демонстрація перетворилася на фортецю, оточену системами ППО, де страх перед майбутнім намагаються замаскувати під пишність минулого.

У Європі ж 8 травня це День пам'яті та примирення. Тут ви не побачите техніки на вулицях. Європейський підхід базується на концепції «культури вини» та «культури відповідальності», а не «культури триумфу».

Для Франції, Німеччини, Польщі та Чехії Друга світова війна це насамперед катастрофа, яка забрала мільйони життів. Акцент робиться на жертвах: Голокост, знищені міста, долі біженців. Пам'ятні заходи в Європі це покладання

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк
Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонто Онтаріо Канада
«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443
Website: www.homin.ca

E-mail: homin@on.aibn.com
Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата: Publication mail: \$90.00 на рік
Standard mail: \$125.00 на рік
США: \$150.00 на рік
Міжнародні: \$275.00

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англійськомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Радіопрограма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

УКРАЇНА ТА НОРВЕГІЯ ЗАПУСКАЮТЬ СПІЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО ТИСЯЧ ДРОНІВ ДЛЯ УДАРНИХ МІСІЙ

Київ та Осло офіційно оголосили про запуск амбітного спільного проекту — розгортання виробничих потужностей для виготовлення українських ударних безпілотників на території Норвегії. Це рішення не лише дозволить забезпечити ЗСУ тисячами дронів середньої дальності вже до літа 2026 року, а й фактично створить безпечний індустріальний осередок українського оборонно-промислового комплексу далеко від лінії фронту та російських ракетних атак.

Стратегічний тил

27 квітня 2026 року Міністерство оборони України підтвердило підписання угоди, яка може змінити правила гри у війні на виснаження. Згідно з документом, підписаним послом Норвегії Ларсом Рагнармом Аалерудом Гансенем та заступником міністра оборони України Сергієм Боевим, у Норвегії буде налагоджено виробництво кількох тисяч безпілотників середнього ударного радіуса (mid-strike). Головна особливість проекту полягає в географії. Поки українські заводи змушені працювати в умовах постійних повітряних тривог та підземного базування, норвезькі потужності пропонують стабільність, доступ до високотехнологічних компонентів і захищеність від атак. Це «Будуй з Україною» («Build with Ukraine») у дії: ініціатива, у якій українські бойові технології поєднуються з європейськими фінансами та промисловими можливостями.

Значення

Безпілотники, які виготовлятимуть у Норвегії, — це не звичайні FPV-коптери ближнього бою. Це системи «середнього ударного радіуса», призначені для дій у ближньому тилу противника на відстані від 50 до 200 кілометрів.

Експерти виділяють три ключові переваги цих апаратів:

1. Стійкість до РЕБ: дрони розроблені з урахуванням досвіду протидії найсучаснішим російським системам радіоелектронної боротьби.
2. Бойове навантаження: на відміну від легких FPV, дрони середнього ударного радіуса здатні

Володимир Зеленський та Йонас Гар Стєре (Ukrainian Review)

нести важчі боєприпаси, що робить їх ефективними проти бронетехніки, складів боєприпасів та систем протиповітряної оборони.

3. Економічна ефективність: вартість одного такого дрона в рази нижча за високоточну ракету, однак він здатен виконувати подібні завдання з ураження цілей у тактичній глибині.

Подібні проекти дозволяють Норвегії виробляти технології, які вже пройшли випробування боєм, а Україні — отримувати критично важливе озброєння для перехоплення ініціативи на фронті.

«Дякую Норвегії за системну підтримку та фокус саме на тих спроможностях, які критично потрібні Україні. Проекти спільного виробництва та гарантованого забезпечення бригад дронами безпосередньо посилюють наші сили на полі бою. Норвегія отримує можливість виробляти технології, які довели свою ефективність, а Україна — дрони, необхідні для перехоплення ініціативи на фронті. Це справжнє win-win партнерство», — зазначив Міністр оборони України Михайло Федоров.

Фінансовий фундамент

Норвегія бере на себе повне фінансування про-

екту. Кошти на виробництво виділяються додатково до раніше затвердженого пакета оборонної підтримки на суму близько \$7 млрд на 2026 рік. Крім того, Осло планує спрямувати понад \$1,5 млрд саме на закупівлю українського озброєння для потреб ЗСУ цього року.

Така модель фінансування є унікальною: західна держава не просто дарує стару техніку зі складів, а інвестує у виробництво нових систем, спеціально розроблених під потреби сучасної війни.

Шлях до літа 2026

Перші безпілотники норвезької збірки очікуються у розпорядженні Сил оборони України вже до літа 2026 року. На початковому етапі запрацює пілотна виробнича лінія, яку згодом планують масштабувати до тисяч одиниць. Співпраця також передбачає науково-дослідницьку складову. Українські розробники ділитимуться унікальними даними з поля бою, а норвезькі інституції, зокрема Норвезький інститут оборонних досліджень (FFI), сприятимуть удосконаленню систем навігації та рішень зі штучним інтелектом для безпілотників.

«Підтримка боротьби України — це найважливіше, що ми робимо для безпеки Норвегії. Це співпраця, яка є взаємовигідною для обох країн. Це важливий і конкретний крок до поглиблення норвезько-українського партнерства, який одночасно зміцнює оборонну промисловість Норвегії та дає Україні можливість виробляти дрони в безпечних умовах на території Норвегії», — наголосив міністр оборони Норвегії Торе Оншуус Сандвік.

Цей альянс формує важливий прецедент: Україна поступово переходить від ролі лише отримувача допомоги до технологічного партнера для країн НАТО. Виробництво в Норвегії — це не просто промислові потужності, а фактично страховий механізм для українського оборонно-промислового комплексу, який гарантує безперервність постачання «довгих рук» для Сил оборони України за будь-яких обставин.

Олександра Чорна

ПАРАД ІЛЮЗІЙ ПРОТИ ТИШІ ПАМ'ЯТІ: ЯК ТРАВНЕВІ ДНІ ОСТАТОЧНО РОЗДІЛИЛИ РОСІЮ ТА ЄВРОПУ

➔ Закінчення з стор. 4

квітів, виступи істориків та хвилини мовчання.

Наприклад, цього року президент Еммануель Макрон очолив церемонію біля Тріумфальної арки в Парижі. Він поклав квіти до пам'ятника генералу де Голлю та запалив вічний вогонь на Могилі невідомого солдата.

У Берліні ж 8 травня називають «Днем звільнення». Це парадоксально для Росії, але німці вдячні за поразку нацизму, бо вона дала їм свободу. Європа будує свою ідентичність на гаслі «Ніколи знову» (Never again). Для європейця парад із ракетами в день закінчення найстрашнішої війни в історії виглядає як блюзнірство і психічне відхилення.

Цього року представники російської спільноти у Німеччині вкотре намагалися зневажити траур війни, повторивши російську акцію «Безсмертний полк» у Аугсбурзі. Під маскою

вшанування полеглих предків вона прикриває звеличення агресії та українофобії: учасники марширують з портретами загиблих у Другій світовій війні прагдів, викрикуючи гасла проти бандерівців.

Проте цього року троє українських активістів «висміяли» старання недолугих росіян: вони впровадилися у проросійську колону «Безсмертного полку», несучи портрети Степана Бандери, Миколи Хвильового (письменника розстріляного відродження) та Василя Малюка (діючого голови СБУ) підписані вигаданими радянськими іменами та «заслугами», оформлені у стилі меморіальних фото, щоб учасники маршу з георгіївськими стрічками не помітили підміни.

В результаті проросійські учасники кілька годин несли ці портрети, не усвідомлюючи, хто на них зображений, вигукуючи гасла проти «бандерівців», тримаючи портрет Бандери.

Це ще раз підкреслило відсутність критичного мислення у росіян і повне незнання історії.

Друга світова війна стала однією з найболючіших ран в історії України. Тоді наш народ втратив близько 8 мільйонів життів: на фронті, під час окупації, в концтаборах, через депортації та масові репресії.

Тому з 2023 року Україна, приєднавшись до Європи, впровадила вшанування 8 травня як офіційного дня пам'яті та примирення, відійшовши від радянського формату. Тоді держава вперше відзначила непересічний подвиг саме українців у боротьбі з нацизмом та їх важливу роль у антигітлерівській коаліції.

Цей крок був не просто календарною зміною, а ментальною дезокупацією. Україна інтегрувала свій досвід у загальноєвропейський контекст. Для українців сучасності пам'ять про Другу світову війну стала дзеркалом сьогоденної боротьби. Ми більше не святкуємо

«перемогу однієї імперії над іншою», ми вшануємо внесок українського народу в розгром тоталітаризму.

Символізм червоного маку в Україні переміг георгіївську стрічку, яка стала символом сучасного тероризму. 9 травня в Україні тепер — це День Європи, день приналежності до сім'ї вільних народів, а не до «братнього» концтабору.

Досвід минулих років показує, що російські паради це форма колективної терапії. Росіянам, які живуть в умовах санкцій та ізоляції, парад дає ілюзію причетності до чогось великого. Це «ін'єкція гордості», яка має заглушити біль від втрат у нинішній війні.

У Європі ж навпаки: відсутність парадів є ознакою сили. Демократіям не потрібно щороку вивозити ракети на площі, щоб довести свою спроможність. Їхня сила в економіці, правах людини та солідарності.

Олександра Чорна

УКРАЇНА ВІДНОВИЛА КОНТРОЛЬ НАД \$82 МІЛЬЙОНАМИ, ЗАБЛОКОВАНИМИ В УГОРЩИНІ

Після двох місяців напруженого протистояння, юридичних баталій та закритих дипломатичних переговорів вантаж «Ощадбанку», готівка та золоті злитки на суму понад 82 мільйони доларів, нарешті перетнув український кордон. Цей кейс став не лише фінансовою перемогою, а й важливим прецедентом у складних відносинах між Києвом та Будапештом.

У середу, 6 травня, президент України Володимир Зеленський офіційно підтвердив: активи, які були затримані угорськими спецслужбами на початку весни, повернулися у державну власність. Подія, що починалася як кримінальний детектив на кордоні, завершилася відновленням справедливості, хоча й залишила чимало запитань до методів роботи угорської сторони.

Хронологія кризи

Історія розпочалася 5 березня цього року. Три броньовані інкасаторські автомобілі «Ощадбанку» виконували стандартний міжнародний рейс. Вони перевозили кошти з Raiffeisen Bank — стратегічного партнера українського держбанку — до сховищ у Києві. Маршрут пролягав через Угорщину.

На одному з постів угорські силовики зупинили колону. Попри наявність усіх супровідних документів, спецслужби Угорщини заявили про «підозру в незаконному походженні коштів та можливому відмиванні грошей». Вантаж, що складався з 40 мільйонів доларів США, 35 мільйонів євро та 9 кілограмів чистого золота, був конфіскований «до з'ясування обставин».

За кілька тижнів, під тиском міжнародної спільноти, Будапешт пішов на перший крок і повернув Україні самі інкасаторські машини. Проте

Вилучені Угорщиною цінності під час затримання інкасаторів "Ощадбанку". Фото: Ощадбанк (Kuiv24news)

вони прибули на кордон понівеченими, зі слідами грубого обшуку та, головне, абсолютно порожніми. Золото й валюта залишилися в Угорщині.

Юридична пастка

Експерти з міжнародного права зазначають, що дії Угорщини мали ознаки політичного тиску. Офіційний Будапешт тривалий час уникав чітких пояснень, чому стандартна банківська операція викликала такі підозри.

Українська сторона задіяла всі можливі важелі. Міністерство закордонних справ України, Національний банк та керівництво «Ощадбанку» надали міжнародним регуляторам вичерпні докази легальності походження коштів. Активну роль у переговорах відіграли партнери з ЄС та США, які вказали Угорщині на неприпустимість створення перешкод для руху банківських активів країни-кандидата в ЄС.

82 мільйони аргументів

Розв'язка настала на початку травня. Після серії неpubлічних зустрічей на рівні міністрів фінансів Угорщина визнала відсутність будь-яких порушень з боку «Ощадбанку».

6 травня спеціальний конвой у супроводі посиленої охорони та під наглядом міжнародних спостерігачів доставив цінності на територію України. Президент Зеленський назвав це «цивілізованим кроком», підкресливши, що повернення активів є свідченням того, що міжнародне право працює навіть у найскладніших ситуаціях.

У результаті операції до України повернулися не лише готівкова валюта (\$40 млн та €35 млн, уже зарезервовані до резервів і спрямовані на підтримку економіки) та золото (9 кг банківського золота високої проби), а й репутація. Україна продемонструвала, що її державні банки працюють за стандартами прозорості, які витримують навіть найприскіпливіші перевірки.

«Повернення викраденого майна чітко розмежує беззаконня режиму Орбана та конструктивний підхід нового уряду, що приходить до влади. Ми сприймаємо це як знак готовності Угорщини розвивати наші відносини на засадах взаємної поваги та здорового прагматизму — і ми готові відповісти взаємністю», — зазначив міністр закордонних справ України Андрій Сибіга.

Цей інцидент змусив НБУ переглянути логістичні маршрути транспортування цінностей. Хоча Угорщина залишається найкоротшим шляхом до Центральної Європи, ризики, продемонстровані навесні, змушують українських банкірів шукати альтернативи або вимагати додаткових безпекових гарантій від Єврокомісії.

Водночас повернення коштів може стати точкою «перезавантаження» у фінансових відносинах між країнами. Будапешт продемонстрував, що готовий відступити під тиском об'єднаного юридичного та дипломатичного фронту.

Повернення активів «Ощадбанку» стало перемогою української дипломатії «тихої сили». Україна вкотре довела свою спроможність захищати державні інтереси на міжнародній арені. І поки золото повертається у сховища, а кошти починають працювати на економіку, головний урок цієї історії залишається незмінним: у сучасному світі активи захищає не лише броня інкасаторських авто, а й сила права та міцність міжнародних союзів.

Олександра Чорна

КРИЛАТИЙ КУЛАК: ЯК НОВІ ПОСТАЧАННЯ JDAM-ER ЗМІНЯТЬ ПРАВИЛА ГРИ НА УКРАЇНСЬКОМУ ФРОНТІ

5 травня Вашингтон зробив черговий стратегічний крок у підтримці Києва. Державний департамент США офіційно схвалив продаж Україні масштабної партії комплектів JDAM-ER на суму понад 373 мільйони доларів. Це рішення не просто поповнює арсенали ЗСУ, а виводить можливість української авіації на новий рівень точності та дальності.

Новий етап військової допомоги

Оприлюднений пакет допомоги через програму Foreign Military Sales (FMS) включає понад 1500 комплектів для модернізації авіабомб. Зокрема, йдеться про 1200 одиниць KMU-572 для важких 2000-фунтових бомб та 332 одиниці KMU-556 для 500-фунтових боєприпасів.

Цей крок демонструє перехід від «екстрених поставок» зі складів Пентагону до системного озброєння України через прямі контракти з виробниками, у даному випадку з корпорацією Boeing. Це свідчить про довгострокове планування зміцнення Повітряних сил України.

Що таке JDAM-ER і чому вони «розумні»?

JDAM (Joint Direct Attack Munition) — це не окрема бомба, а високотехнологічний «набір для тюнінгу». Він складається з крил, що розклада-

ються у польоті, та хвостового блоку з керованим оперенням і навігаційною системою.

Версія ER (Extended Range), «подовжена дальність», є найбільш небезпечною для ворога. Якщо звичайна керована бомба лежить на 20–25 км, то JDAM-ER завдяки крилам перетворюється на плануючий боєприпас. При скиданні з великої висоти вона здатна вражати цілі на відстані до 72–75 кілометрів.

Головна перевага полягає в комбінованому наведенні: GPS-корекція забезпечує точність до декількох метрів, а інерціальна система дозволяє бомбі «пам'ятати» шлях навіть за умов активної роботи засобів радіоелектронної боротьби (РЕБ).

Стратегічне значення для ЗСУ

Постачання такої кількості високоточних комплектів вирішує три критичні завдання для українського командування. По-перше збереження авіації. Дальність польоту у 70+ км дозволяє українським пілотам скидати бомби, не входячи у зону ураження більшості ворожих систем ППО середнього радіуса дії. Це мінімізує ризики для літаків і екіпажів.

По-друге, посилює руйнування логістики та укріплень ворога. Важкі 900-кілограмові бомби

(Mk 84), оснащені комплектами JDAM, здатні знищувати бетонні бункери, командні пункти та мости, які неможливо вивести з ладу легшими ракетами чи артилерією.

І, зрештою, розширює масштабованість. Використання стандартних авіабомб західного зразка дозволяє перетворити відносно дешевий боєприпас на «хірургічний інструмент» війни.

Інтеграція техніки

Одним із найбільших технічних викликів війни стала адаптація західного озброєння під радянські платформи. Українські інженери разом із західними колегами вже довели, що МіГ-29 та Су-27 можуть ефективно використовувати JDAM-ER за допомогою спеціальних пілонів та планшетів керування.

Проте справжній потенціал цих бомб розкриється з появою та розширенням парку літаків F-16. Американські винищувачі мають «рідне» програмне забезпечення для роботи з JDAM, що дозволяє пілоту змінювати координати цілі безпосередньо під час польоту, реагуючи на зміни оперативної обстановки в режимі реального часу.

Олександра Чорна

ВЕНЕЦІЯ-2026: КУЛЬТУРНИЙ ОФШОР ДЛЯ ГЕНЕРАЛІВ ФСБ

Раз на два роки у садах Джардіні панує особливий мистецький настрій. У Венецію з усього світу стягуються паломники, які шукають свіжих ідей, нестандартних креативних задумів, замислюючись над питаннями, які мають глибокі сенси та мали б формувати нові візії на роки вперед.

Традиційно, Золоті та Срібні Леви - як маркери мистецтва, що вразило журі вручало під гучні овації публіки. Однак, 2026 рік - особливий. За тиждень до офіційного відкриття 61-ї бієнале міжнародне журі заявило про колективну відставку, протестуючи проти роботи павільйонів від Росії та Ізраїлю. Єврокомісія, дізнавшись, що попри санкції росіяни приїхали у Венецію, скасувала фінансову підтримку події у сумі 2 мільйони євро. Прем'єр-міністерка Джорджі Мелоні теж висловила свою незгоду, однак на протипаузі їй правий віцепрем'єр-міністр Італії Маттео Сальвіні спеціально відвідав російський павільйон, підтримавши таким чином директора бієнале П'єтранджело Буттафуоко.

Офіційно подія розпочалася 9 травня і триватиме до 22 листопада. За відсутності журі, організатори вирішили, що саме глядачі цього року будуть голосувати за улюблений проєкт. Водночас митці-учасники та павільйони відмовляються від нової відзнаки "Леви глядацьких симпатій".

Про це йдеться у спільній заяві художників на сайті мистецької платформи e-flux.

Ця масова відмова від нагород і демарш журі створили у Венеції етичний вакуум, який за задумом мав би стати мовчазним виразом агресору. Проте саме в цій тиші росія побачила свій шанс. Поки цивілізований світ обирає бойкот як демократично доступну форму протесту, Москва використовує цю паузу, щоб цинічно "вмонтувати" себе в європейський контекст.

Для країни, яка щодня вбиває мирних українців і фізично нищить культурний спадок сусідів, це не просто виставка — це спецоперація з демонстрації власної "нормальності". Це жахливий парадокс: ті, хто стирають цілі міста з мапи, мімікують під тих, хто осмислює життя. Однак суть їхньої появи значно глибша за просте бажання бути почутими. Росія одягає мереживну рукавичку для того, щоб додати образу таємничості й, головне, не залишити відбитків пальців на місці злочину, поки вона промацує слабкі місця європейської демократії.

росія, мов ртуть, оминає інтелектуальні перешкоди, непомітно отруюючи простір навколо. Ви можете не відчувати її присутності, але її токсичність обов'язково вас наздожене.

Культурний російський десант, що приземлився у Венеції аж ніяк не назвати зі світу арту. Це справжні представники військово-силових структур росії. Зокрема, з-за маски сучасної арт-дилерки з лондонською освітою Анастасії Карнеєвої, визи-

Сторінка Тетяни Бережної, віце-прем'єр-міністра з гуманітарної політики України, міністра культур.

рають генеральські погони ФСБ. Її батько - Микола Волобуєв, генерал ФСБ у відставці та нинішній заступник голови оборонного гіганта "Ростех". Того самого, що виробляє ракети, які щодня руйнують українські музеї, театри, школи та житлові будинки.

Партнерка Карнеєвої по бізнесу - Катерина Винокурова - це донька міністра закордонних справ росії Сергія Лаврова. Коли такі люди очолюють національний павільйон, це уже не "мистецтво поза політикою". Це штатна операція з відбілювання репутації, яка фінансується напрому з кишень підсанкційних олігархів.

Росіяни, знаючи, що дратують своєю присутністю, розіграли хитру партію. Павільйон відкрили лише на чотири дні до офіційного відкриття події. Прев'ю провели для "своїх", для преси та кулуарних розмов. Для широкого ж загалу він зачинений. Щоправда, всі дні фестивалю з вікон павільйону відбуватиметься трансляція відеоперформансу "The Tree is Rooted in the Sky".

Попри дипломатичний бойкот, коли 22 міністри культури ЄС підписали протест, а італійський міністр культури Алессандро Джулі показово відмовився відвідувати відкриття, росіяни протоптали стежку, порушуючи закони та заходячи у "сіру" зону.

Згідно із журналістським розслідуванням італійського видання *Open*, повернення росії було чітко спланованим. До рук журналістів потрапило листування між офісом президента бієнале П'єтранджело Буттафуоко та комісаркою Анастасією Карнеєвою. Це не було просто формальне узгодження дат — керівництво престижного арт-форуму фактично виступило в ролі юридичного консультанта для Кремля. У листах детально розписували стратегії, як обійти санкції ЄС та структурувати фінансування через приватні фірми-прокладки на кшталт Smart Art, що належить Карнеєвій та Винокуровій. Усе зроблено для того, щоб гроші російських зброярів не "світилися" у банківських

реєстрах. Організатори виправдовуються, повторюючи мов мантру фразу про автономію бієнале, мовляв, це особливий простір для співіснування всіх культур.

Окрім цієї ідеологічної ширми, керівництво форуму вхопилося за юридичний гачок приватної власності. Росія володіє павільйоном у Джардіні ще від 1914 року, і організатори нахабно роблять вигляд, що не знають або "забули", чий коштом він був побудований. А гроші на його зведення дав відомий український меценат Богдан Ханенко. І ось тут приховано найвищу ступінь цинізму: Москва апелює до свого "священного права власності" на будівлю, засновану українцем, водночас щодня знищує українські міста та заперечує право на існування України.

Юридична реальність невтішна: згідно з італійським законодавством, інституція не може просто конфіскувати або заблокувати доступ до майна держави, з якою не розірвано дипломатичні відносини. Тож, росіяни майстерно скористалися цією прогалиною. Перед нами — кричущий зразок обходу міжнародних санкцій, де поважна європейська інституція власноруч малювала карту, якою російські гібридні впливи, мов тіні, проповзли в сади Джардіні.

Українська відповідь: евакуйований олень, що завис між рішеннями та світами

На фоні російського павільйону, за яким стоять генерали ФСБ, український проєкт "Гарантії безпеки" виглядає болючою правдою. Скульптура "Оригамі-олень" Жанны Кадирової була виготовлена у прифронтовому Покровську. Фігуру заливали у 2019 році з вірою, що вона простоїть там без будь-яких змін місця розташування. Однак, з наближенням лінії фронту, стало зрозуміло, що Олень потрібно рятувати від російської жорстокості та тактики випалювання усього живого. Тож Олень став внутрішнім переселенцем, емігрантом, який кочує різними країнами і наразі "завис" у Венеції. Скульптура упродовж роботи Бієнале

вісітима на крані вантажівки. Такою наразі є реальність України та українців: мистецтво в стані евакуації, система міжнародної безпеки та життя мільйонів у стані невизначеності. Розпочавши війну, росія розірвала майже 400 угод: від Статуту ООН до Будапештського меморандуму, який мав би гарантувати Україні спокій в обмін на ядерну зброю.

Українці долучаються до мистецького діалогу не словами, а діями, що вибивають ґрунт з-під ніг у венеційських естетів.

У ці дні вулиці Венеції вкрилися афішами "скасованих подій". На плакатах — обіцянки зустрічей із письменниками Вікторією Амеліною та Володимиром Вакуленком, кадри Ігоря Малахова, малюнки Ніки Кожушко. Але поверх кожного обличчя — велетенський штамп «СКАСО-ВАНО: митця вбила росія». Ця акція від Network Associazioni per Ucraina та PEN Ukraine просто "збиває з ніг": російська культура, яку намагаються реабілітувати в павільйоні по сусідству, фізично знищила тих, хто мав би стояти у Венеції сьогодні.

Інший перформанс — тихий, але нещадний. Його здійснив Юрій Грузінов. Документаліст, який пройшов через російський полон у Криму ще у 2014-му, тепер зайшов до їхнього павільйону з червоним блокнотом і фіксував побачене. Назва на ньому більш ніж промовиста "Список п*дарасів". Це не просто емоція. Це гранично точний реєстр тих, хто обслуговує машину вбивств під виглядом арту. Це - документування злочину.

Росіяни нав'язують свою присутність як неминучість, перетворюючи мистецтво на арт підготовку перед черговим наступом. Проте жодні декорації не здатні приховати очевидне: з-поза важкої куліси, що прикриває їхній бенефіс у Венеції, на білий мармур Джардіні вже давно стікає справжня кров. І ця пляма — це єдине, що залишиться в історії, коли впадуть фальшиві фасади.

Лідія Карпенко

Учасники Пленуму і провідницького семінару разом з капеланом і парохом о. Романом Дусановським.

СУМ У КАНАДІ: ПЛЕНУМ У СТ. КАТЕРИНС, ПРОВІДНИЦЬКИЙ СЕМІНАР І 80-ЛІТТЯ

Пленарна сесія, п'ятниця 1 травня.

Президія Пленуму.

Виховною сесією керувала Ляриса Лушчі.

У дні 1–3 травня 2026 року в Осередку СУМ у Ст. Катеринс, Онтаріо, відбулися Річні Загальні Збори — Пленум Крайової Управи Співки Української Молоді в Канаді. Цьогорічна зустріч поєднала управлінську та виховну працю організації з урочистим відзначенням 80-ліття СУМ у діаспорі, об'єднавши представників різних поколінь у спільному дусі служіння, відповідальності та національної свідомості.

Засідання проходили в приміщеннях церкви свв. Кирила і Методія та Ніагара Ком'юніті Центрі (Niagara Community Centre). У Пленумі взяли участь 52 делегати, члени Крайових Органів та семеро гостей з дев'яти осередків і двох відновлених Відділів Юнацтва СУМ: Вінніпег, Гамільтон, Гуельф, Едмонтон, Етобіко, Калгарі, Лондон, Міссісага, Монреаль, Торонто та Ст. Катеринс.

Відкриття та духовний вимір:

Пленум розпочався молитвою, яку провів капелан Осередку СУМ у Ст. Катеринс о. Роман Дусановський, після чого делегати вшанували хвилиною мовчанки пам'ять сумівців у Канаді та всіх полеглих захисників України. У вступному слові голова Крайової Управи др. Данило Мусієнко привітав учасників, представників відновлених відділів та учасників Провідницького Семінару, наголосивши на значенні єдності та послідовної виховної праці.

Президія Пленуму працювала у складі: Аріядна Длугош (Вінніпег) — голова, Михайло Козловський (Едмонтон) — заступник голови, Тетяна

Стельмах (Міссісага) та Тетяна Шиян (Калгарі) — секретарі.

Перша пленарна частина була присвячена звітності. Голова Крайової Управи др. Данило Мусієнко представив звіт про діяльність КУ за перший рік каденції. Екзекутивний директор СУМ Гарі Несмашний подав фінансовий звіт, а також звіти Харитативного Фонду та Залізних Фондів ім. Михайла Галандюка й Осередку СУМ у Віндзорі. Подруга Христина Ганич зачитала звіт Товариського Суду, а подруга Ксеня Федина (Контрольна Комісія) представила звіт із проведеної контролю.

Сесія «Комунікаційні правила і брендинг», яку

Учасники Пленуму на св. Літургії у церкві свв. Кирила і Методія.

провадила подруга Христина Загірська, акцентувала на збереженні офіційної символіки СУМ та відповідальному використанні соціальних мереж. День завершився неформальною екскурсією в Ніагара-Фолс та зустріччю учасників у Ніагара Ком'юніті Центрі, де делегати мали нагоду до спілкування та обміну досвідом.

Виховання, фінанси і допомога Україні:

Субота розпочалася паралельними сесіями. Виховну сесію провадила подруга Ляриса Лушчі (голова Крайової Виховної Ради), розглядаючи питання мотивації молоді 13-17 років та засад сумівської виховної праці. Осередки також поділилися досвідом своєї виховної діяльності.

Фінансову сесію провів Гарі Несмашний, зосередивши увагу на бюджетах КУ, дирекції «Веселки», таборах та фінансових засадах Харитативного Фонду. У спільній сесії «Допомога Україні» через відеозв'язок взяв участь голова Гуманітарного Штабу СУМ в Україні Андрій Фендик, а також безпосередньо — Богдан Чернявський (Ліга Українців Канади). Пополудні відбулися сесії з фандрейзінгу та теми Посттравматичних стресових розладів (ПТСР). Пані Іванка Кузьма представила сучасні підходи до фандрейзінгу, а Ірина Солук-Фіголь наголосила на необхідності підтримки дітей, травмованих війною, та створення безпечного середовища для їхнього відновлення.

CARASSAUGA
Festival Of Cultures

UKRAINE Pavilion

Dormition of the Mother of God
Ukrainian Catholic Church
3625 Cawthra Road, Mississauga

Saturday May 23
12 PM – 11 PM

Sunday May 24
12 PM – 7 PM

Приєднуйтеся до найбільшого мультикультурного фестивалю Канади, який прославляє яскраве різноманіття Міссісаги! **23–24 травня** на вас чекає захоплива подорож культурними павільйонами, живі виступи, страви кухонь світу та багато іншого!

ADMISSION
Advanced Passport - \$10
At the door - \$15
Kids 12 & under - FREE

Advance tickets must be redeemed at the festival to obtain the official Carassauga Festival of Cultures Passport (valid for all pavilions).

ADVANCED PASSPORTS AVAILABLE AT:
Faith Hope and Love Pharmacy
Dainty Deli
The CakeSmith Inc.
Dormition of the Mother of God Ukrainian Catholic Church - Office

СУМ У КАНАДІ: ПЛЕНУМ У СТ. КАТЕРИНС, ПРОВІДНИЦЬКИЙ СЕМІНАР І 80-ЛІТТЯ

☛ Закінчення з стор. 8

ШІ та виховні напрямні

У неділю, 3 травня, учасники розпочали Святою Літургією в церкві свв. Кирила і Методія, яку очолив о. Роман Дусановський. У своїй проповіді він привітав СУМ з 80-літтям у діаспорі та побажав подальших успіхів у служінні Богові та Україні. Сесію «Використання штучного інтелекту (ШІ) в сумівській праці» провів др. Данило Мусієнко, наголосивши на потенціалі нових технологій та важливості інформаційної безпеки. Подруга Наталя Штурин представила програму вишкільних таборів і потребу розширення виховних кадрів.

Завершенням Пленуму стало затвердження бюджетів на 2026 рік та відзначення учасників Провідницького Семінару.

Провідницький Семінар: формування нового покоління провідників СУМ

Паралельно з Пленумом відбувся Провідницький Семінар, у якому взяли участь 33 члени старшого юнацтва та молоді дружинники з Вінніпегу, Едмонтону, Етобіко, Калгарі, Міссісаги, Монреалю та Ст. Катеринс. Семінар провадила подруга Наталя Тхорик. Серед доповідачів були: о. Роман Дусановський, подруга Христина Трушик, др. Нестор Санайко, Богдан Чернявський, а також у віртуальному форматі — український олімпієць Владислав Гераскевич, який поділився досвідом громадянської позиції та відповідальності в умовах війни. Серед випускників трирічного циклу: Олена Грод, Софія Лаба, Борислав Стець (Міссісага), Лука Ньюленд і Данило Радовенчик (Монреаль).

Кульмінацією став бенкет у церкві св. Івана Богослова, який відкрив др. Іван Щудло (голова

Осередку СУМ Ст. Катеринс). Програма включала участь юнацтва Осередку ім. Івана Мазепи, духовенства, громадських діячів і гостей з усієї Канади. Грамоти вручалися за «вірність, дієвість і взірцевість», а центральною промовою стала доповідь др. Данила Мусієнка про виховну місію СУМ.

Завершили подію о. Богдан Чолій молитвою та оркестра «Зрив», яка створила атмосферу єдності й святкового піднесення. Пленум у Ст. Катеринс засвідчив, що СУМ у Канаді є не лише організацією з 80-літньою історією у діаспорі, але й живим середовищем формування майбутніх провідників. Події трьох днів стали свідченням спадковості, єдності поколінь і незмінної місії — виховувати українську молодь, здатну служити Україні та своїй громаді.

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ! ГОТОВ БОРОНИТИ!

Гарі Несмашний

Учасники Провідницького семінару під час гутірки.

Випусники які завершили усі три модулі Провідницького семінару.

Учасники Провідницького семінару.

ВІДЗНАЧЕННЯ 100-ЛІТТЯ ІРИНИ СЕНИК: ПАМ'ЯТЬ, ЩО НАДИХАЄ ПОКОЛІННЯ

8 червня 2026 року виповнюється 100 років від дня народження Ірини Сенік - видатної української громадської діячки, поетеси, вишивальниці, членкині Організації Українських Націоналістів та незламної борчині за волю України. Її життя стало символом стійкості, духовної сили та безмежної любові до Батьківщини. Саме тому Василь Стус назвав її «Мадонною українського опору».

Ірина Сенік народилася у Львові в родині січового стрільця. Від юних років була активною пластункою, а згодом учасницею національно-визвольного руху. За свою відданість Україні вона заплатила надзвичайно високу ціну: радянський режим двічі арештував її, а загалом у тюрмах, таборах і засланнях Ірина Сенік провела 34 роки. Попри жорстокі переслідування, тортури та важкі умови ув'язнення, її дух залишався незламним. Радянська система намагалася знищити її фізично, але не змогла зламати її віри, гідності та любові до України. Навіть у таборах Ірина Сенік продовжувала творити — писала поезію, вишивала, під-

тримувала інших політв'язнів. Вишивання стало для неї не лише мистецтвом, а способом вижити, зберегти внутрішню свободу та людську гідність.

Останні роки життя Ірина Сенік проживала у Бориславі на Львівщині, адже після звільнення їй не дозво-

лили оселитися у рідному Львові. Та попри це, Львів назавжди залишався містом її душі. Після смерті 25 жовтня 2009 року Ірину Сенік поховали на Личаківському цвинтарі на полі Почесних поховань — серед тих, хто присвятив своє життя Україні.

Українська громада в Канаді багато років підтримувала Ірину Сенік та інших українських політв'язнів. Ліга Українок Канади, зокрема відділ у Торонто, підтримувала зв'язок із Іриною Сенік, Дарією Гусяк та Олею Ільків, а після відходу Ірини Сенік у вічність організувала в Торонто вечір її пам'яті, поезії та спогадів.

Сьогодні, у рік її столітнього ювілею, українська громада в Україні та Канаді об'єднується, щоб гідно вшанувати пам'ять цієї великої українки.

У неділю, 31 травня, у Львові відбудеться відкриття меморіальної лавки Ірини Сенік у парку ім. Івана Франка, поблизу Львівського національного університету. На лавці буде встановлено пам'ятну таблицю з QR-кодом, який вестиме на спеціальну інформаційну сторінку, присвячену

життю та спадщині Ірини Сенік.

Наступною важливою подією стане театральна-музично-поетична композиція «Метелики спогадів Ірини Сенік», яка відбудеться у неділю, 14 червня о 3:00 год. у Пластовій домівці в Торонто. В основу постановки покладено книгу спогадів, поезії та вишивальних узорів Ірини Сенік. Програма заходу також представить історію унікального проєкту показу вишитих суконь за узорами Ірини Сенік, що відбувся у Торонто в 1992 році, а також розповідь про міжнародне визнання Ірини Сенік як однієї зі «100 Героїнь Світу».

Ці події є не лише вшануванням пам'яті визначної українки, але й нагадуванням сучасному поколінню про силу людської гідності, жертвності та любові до свого народу. Ліга Українок Канади - Відділ Торонто запрошує українську громаду долучитися до відзначення 100-ліття Ірини Сенік, розповісти про ці події рідним і друзям та разом віддати шану жінці, яка стала символом незламності українського духу.

Наталка Попович

ПЕРЕМИР'Я НА ПАПЕРІ: ЯК 72 ГОДИНИ ТИШІ ЗМІНИЛИ (АБО НІ) ХІД ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ

Київ — Травень 2026. Минуло понад чотири роки з початку повномасштабного вторгнення, і світ знову затамував подих. Триденне перемир'я, ініційоване адміністрацією Дональда Трампа на період з 9 по 11 травня, мало стати «початком кінця» найкривавішого конфлікту в Європі з часів Другої світової війни. Проте реальність на лінії фронту, що простяглася на понад 1200 кілометрів, виявилася набагато складнішою за дипломатичні заяви.

Дипломатичний прорив чи тимчасова пауза?

Офіційне оголошення про припинення вогню прозвучало 8 травня. Президент США Дональд Трамп заявив, що обидві сторони погодилися на 72-годинну зупинку бойових дій. Ключовим елементом домовленостей став масштабний обмін військовополоненими у форматі «1000 на 1000» (який так і не відбувся через небажання Кремля йти на поступки).

Президент України Володимир Зеленський підтвердив готовність Києва дотримуватися тиші, видавши відповідний указ. Більше того, українська сторона демонстративно «дозволила» Росії провести парад у Москві 9 травня, щоб позбавити Кремль можливості використовувати можливі зриви свята для пропаганди. Кремль, у свою чергу, також офіційно підтримав ініціативу.

Фронт, який не замовк

Попри гучні заяви, термін «пере-

Наслідки російської атаки на Харківщині (Zmina)

мир'я» виявився умовним. Генеральний штаб ЗСУ та міжнародні спостерігачі повідомили, що бойові дії не припинялися повністю.

На ключових напрямках (Лиманському, Слов'янському та Костянтинівському) російські війська продовжували штурмові дії, хоча їх інтенсивність дещо знизилася порівняно з піковими періодами весняного наступу. Володимир Зеленський зазначив, що хоча масованих ракетних атак по глибокому тилу України не зафіксовано, у прифронтових громадах перемир'я фактично не відчувалося.

Статистика другого дня «тиші» була невтішною: Генштаб звітував про ліквідацію понад 900 окупантів за добу 10 травня, а російська сторона звинуватила Україну в тисячах порушень режиму припинення вогню, включаючи удари дронами по Белгородській області.

Російський диктатор Володимир Путін використав дні перемир'я для внутрішньої пропаганди. Парад у Москві 9 травня став символом виснаження: вперше за два десятиліття на Красній площі не було важкої бронетехніки та танків, оскільки всі ресурси були кинуті на фронт.

Проте найбільш резонансними стали заяви Путіна про те, що війна «наближається до кінця». Він висловив готовність до прямих переговорів із Зеленським, але за умови, що умови мирної угоди будуть узгоджені заздалегідь. Справжньою несподіванкою стала пропозиція призначити посередником 82-річного экс-канцлера Німеччини Герхарда Шредера. Цю ідею негайно відкинули в Євросоюзі. Топ-дипломатка ЄС Кая Каллас заявила The Guardian, що Шредер є лобістом російських енергетичних компаній і не може бути неупередженим.

Станом на тепер, коли термін перемир'я вичерпався, ситуація залишається хиткою. Основні результати цих 72 годин можна звести до кількох пунктів:

Обмін полоненими: Хоча підготовка до формату «1000 на 1000» тривала, сторони обмінювалися звинуваченнями у саботажі процесу.

Дипломатичний тиск Сполучених Штатів Америки: Адміністрація Трампа продемонструвала здатність змусити сторони до короточасних домовленостей, проте глибинні розбіжності — щодо кордонів та гарантій безпеки — залишаються невирішеними.

Позиція України: Київ продовжує дистанціюватися від нав'язаних форматів, які не враховують повне виведення військ РФ, хоча Зеленський і підтвердив готовність до «реальних зустрічей», якщо вони будуть конструктивними.

Чи стане це перемир'я фундаментом для великого миру, чи залишиться лише коротким перепочинком перед новим витком ескалації? Поки що відповідь на це питання дає фронт: канонада у Харківській та Херсонській областях не вщухала навіть в останні години дії угоди. Світ чекає на зустріч американських посланців Стіва Віткоффа та Джаредда Кушнера в Москві, яка може визначити подальшу долю переговорного процесу. Проте для українського солдата в окопі під Оріховом чи Часовим Яром ці 72 години були лише черговими днями боротьби за виживання.

Олександра Чорна

IN BRUSSELS, CANADA REAFFIRMS LEADERSHIP ON RETURN OF UKRAINIAN CHILDREN AND EXPANDS SUPPORT MEASURES

Ministers Anita Anand (left) and Andrii Sybiha (centre) are greeted by Council of Europe Director General of human rights and rule of law, Gianluca Esposito (right), for the signing ceremony. *Photo Foreign Policy*

Brussels, May 11, 2026 — Canada has reinforced its leadership role in international efforts to return Ukrainian children forcibly deported or displaced by Russia, as the Honourable Anita Anand, Minister of Foreign Affairs, concluded her participation in the High-level Meeting of the International Coalition for the Return of Ukrainian Children in Brussels.

The meeting, co-hosted by Canada, the European Union, and Ukraine, brought together coalition members to coordinate international action aimed at addressing the ongoing human rights violations against Ukrainian children amid Russia's full-scale invasion.

Following extensive discussions with international partners, Minister Anand reaffirmed Canada's commitment as co-chair of the Coalition and announced a series of new measures designed to strengthen Canada's support for Ukraine's humanitarian and accountability efforts.

Expanded support for human rights monitoring in Ukraine

A key announcement was Canada's extension of funding for the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights' Human Rights Monitoring Mission in Ukraine (HRMMU) through the end of 2027. Canada will contribute an additional \$3.4 million, bringing its total support to \$4.8 million.

The funding will allow the mission to continue documenting and reporting on human rights conditions across Ukraine, with a particular focus on the humanitarian consequences of Russian

attacks on critical infrastructure and the forced displacement of civilians.

Canada signs landmark International Claims Commission convention

In a significant legal and diplomatic step, Minister Anand also signed the Convention establishing the International Claims Commission for Ukraine, making Canada the first country outside Europe to do so.

The Commission is a central pillar of the international compensation mechanism designed to address damages caused by Russia's war of aggression. It will assess claims submitted through the Register of Damage for Ukraine, which has already received more than 150,000 claims from individuals, or-

ganizations, and public bodies.

Once operational, the Commission will review and determine compensation for verified claims, strengthening the international legal framework aimed at ensuring accountability and reparations.

Minister Anand's signature underscores Canada's continued commitment to international law and to holding Russia accountable for violations of Ukraine's sovereignty and human rights.

New sanctions targeting violations against Ukrainian children

Canada also announced new sanctions against 23 individuals and five entities involved in the unlawful deportation, forcible transfer, indoctrination, and

militarization of Ukrainian children.

These measures add to Canada's existing sanctions regime, which now targets more than 100 individuals and entities linked to abuses against Ukrainian children in both occupied territories and within Russia.

Officials emphasized that the sanctions are part of a broader international effort to address what has been widely condemned as systematic violations of children's rights during the war.

Canada to host follow-up ministerial conference in Toronto

Concluding her participation in Brussels, Minister Anand extended an invitation to international partners to attend a ministerial conference in Toronto on September 28–29, 2026.

The conference will focus on the return, rehabilitation, and reintegration of Ukrainian deported children, as well as detained civilians and prisoners of war. It will build on previous diplomatic efforts, including the 2024 Ministerial Conference on Ukraine's Human Dimension Peace Formula held in Montréal.

The upcoming Toronto meeting aims to assess progress under the Montreal Pledge, enhance coordination among international partners, and identify concrete steps to support Ukraine's long-term recovery and humanitarian needs.

Expanding international coalition

Since the Coalition's last meeting during the United Nations General Assembly in September 2025, several new members—including Cyprus, Monaco, Panama, Switzerland, and the OSCE Parliamentary Assembly—have joined, bringing total membership to 49 participants (46 states and three international organizations).

A sustained commitment to justice and accountability

Canadian officials reiterated that the establishment of the International Claims Commission and continued support for human rights monitoring reflect a broader international consensus: that accountability, justice, and the protection of Ukrainian civilians—especially children—remain central to any future resolution of the conflict.

Canada's participation in both the Coalition and the emerging compensation mechanism underscores its ongoing role as a key international advocate for Ukraine's sovereignty, humanitarian recovery, and legal redress.

Minister Anita Anand signing landmark Coalition.

Nadia Gereliouk

KNOWLEDGE HUB 2026:

PRACTICAL INSIGHTS FOR THE NON-PROFIT SECTOR

On April 23, 2026, I attended Knowledge Hub 2026 at The Old Mill in Toronto, an event organized by Ukrainian Canadian Bar Association (UCBA), Ukrainian Canadian Professional and Business Association (UCPBA) and Ukrainian Canadian Social Services (UCSS). The event brought together professionals working across the charitable and non-profit sector, including legal, accounting, and advisory practitioners.

The program focused on practical issues currently affecting the sector, with particular attention to regulatory compliance, governance, and the increasing role of technology in organizational operations. One of the more engaging discussions addressed artificial intelligence, not from a theoretical perspective, but in terms of how it is already being used in everyday work. The presentation emphasized that AI systems are fundamentally predictive tools, generating responses based on patterns rather than independent reasoning, and that this has direct implications for reliability and risk management.

Taras Kulish

The discussion also touched on how AI is being integrated into professional workflows. Practical guidance was offered on how to use these tools effectively, including structured prompting techniques and the importance of setting clear parameters for outputs. At the same time, there was a consistent emphasis on maintaining human oversight.

AI can assist with drafting and research, but responsibility for the final product remains with the individual using it. This point was reinforced by reference to recent legal developments confirming that users are accountable for AI-generated content.

Beyond technology, the event addressed broader governance and compliance issues. There was a recognition that charities and non-profits are operating in an environment of increasing regulatory expectations, often while managing limited resources. This creates a need for practical, accessible guidance that aligns legal requirements with day-to-day operations.

The event also provided an opportunity to engage with other professionals in the sector. Informal discussions reflected common challenges, including funding pressures, operational constraints, and the need to adapt to changing legal and technological landscapes. Knowledge Hub consistently attracts a diverse group of attendees, from volunteers and board members to experienced legal and financial advisors, creating a collaborative environment for

sharing ideas and experiences. These conversations reinforce the importance of collaboration and information-sharing within the sector.

Overall, Knowledge Hub 2026 once again provided a clear and practical overview of the issues currently shaping the non-profit sector. Each year, the event delivers timely and relevant discussions, reflecting the evolving challenges organizations face. This year, in particular, it highlighted the growing intersection between law, technology, and governance, and the need for organizations to approach these areas in a structured and informed way.

Knowledge Hub continues to establish itself as an important platform within the Ukrainian-Canadian and broader non-profit community, fostering both knowledge-sharing and professional connection.

Ultimately, events like this serve as a reminder that effective non-profit work requires not only commitment, but strong governance, sound legal frameworks, and the ability to adapt to change.

Olha Senyshyn

MEMORY AS RESISTANCE: TORONTO COMMEMORATION HONOURS VICTIMS OF THE CRIMEAN TATAR GENOCIDE AND CALLS FOR LIBERATION OF CRIMEA

On Saturday, May 9, 2026 members of the Crimean Tatar, Ukrainian, and broader Canadian communities gathered at the Old Mill in Toronto for a solemn commemoration of the 1944 Sürgünlik — the forced deportation of the Crimean Tatar people by the Soviet regime. Organized by the Canadian Association of Crimean Tatars, the evening served both as a memorial to one of the twentieth century's lesser-known genocides and as a reminder that the struggle for truth, justice, and cultural survival continues today.

Throughout the evening, speakers drew powerful parallels between the Soviet deportation of 1944 and the renewed persecution faced by Crimean Tatars under Russia's occupation of Crimea since 2014. The event became not only an act of remembrance, but also a declaration of resilience. Among the evening's most moving remarks were those delivered by Elvira Irsay, Vice President of the Canada Crimea Culture Committee, whose deeply personal testimony transformed history into lived memory.

"Today, I am not standing here only as a speaker," she told the audience. "I am standing here as a great-granddaughter." Irsay recounted how her great-grandmother, while her husband was fighting for the Soviet Union during the Second World War, was given just fifteen minutes to prepare before being deported from Crimea. "They gave her 15 minutes," Irsay recalled. "Fifteen minutes to pack an entire life. Fifteen minutes to become no one." Her words painted a devastating portrait of the Sürgünlik, the mass deportation launched by Joseph Stalin on May 18, 1944, during which nearly the entire Crimean Tatar population was forcibly exiled to Central Asia in cattle trains under brutal conditions. Tens of thousands perished from starvation, disease, and exhaustion. "This was not relocation. This was not policy," she said. "This was a crime. A crime against an entire nation."

Irsay also spoke about the ongoing repression faced by Crimean Tatars since Russia's occupation of Crimea in 2014, including political imprisonment,

MPP Sheref Sabawy with Elvira Irsay and Ruslan Kurtveliiev from the Canadian Association of Crimean Tatars

displacement, and cultural suppression. "After the occupation of Crimea in 2014, our people once again face the threat of disappearance," she warned. "A silent, forced displacement is happening again."

One of the evening's most emotional moments followed her remarks, as Irsay joined guest musician from Montreal in performing "Ural daghi," a traditional Crimean Tatar folk song associated with exile and longing for home. Accompanied by the saz (also known as the bağlama), the performance became a poignant tribute to generations who carried memories of Crimea through decades of displacement.

Member of Parliament Yvan Baker, Chair of the Canada-Ukraine Parliamentary Friendship Group, reflected on Canada's official recognition of the Sürgünlik as genocide, a motion he introduced in Parliament that was adopted unanimously. "The Sürgünlik was a genocide," Baker stated. "It is important that we be here today to honour the victims, to remember them, and to speak about this atrocity so that history is known." Baker emphasized that

the persecution of Crimean Tatars continues under Russian occupation and stressed the importance of sustained international support for Ukraine. "If Russia wins, it's not going to stop at Ukraine," he warned. "NATO will be next."

Ontario Member of Provincial Parliament Sheref Sabawy praised the resilience of the Crimean Tatar people and emphasized that remembrance must inspire a continued commitment to human rights and dignity. Representing Ukraine diplomatically, Pavlo Latyk, Acting Deputy Consul General of Ukraine in Toronto, underscored the close historical ties between Ukrainians and Crimean Tatars and affirmed that the liberation of Crimea remains essential to Ukraine's future. Petro Schturyyn, President of the Ukrainian Canadian Congress – Toronto Branch, reflected on the growing partnership between the Ukrainian and Crimean Tatar communities in Canada since Russia's invasion of Crimea in 2014. "We became close friends," he said. "The Ukrainian Canadian Congress will always continue to support the struggle of the Crimean Tatars." Orest Steciw, Executive Director of the League of Ukrainian Canadians, similarly emphasized the unity of both peoples in resisting Russian aggression and defending historical truth. A symbolic moment concluded the official ceremony when Borys Mykhailets, President of the League of Ukrainian Canadians, presented a book on the Holodomor to representatives of the Crimean Tatar association, a gesture underscoring the shared histories of suffering endured by Ukrainians and Crimean Tatars under Soviet rule.

As the evening transitioned into a documentary screening on the history of the Crimean Tatar genocide, one message remained clear: memory itself has become a form of resistance. More than eighty years after the Sürgünlik, the voices of those once forced into silence continue to speak — through testimony, song, solidarity, and the enduring hope that Crimea, and its people, will one day live freely again.

Nadia Gereლიouk

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ ЗАКЛИКАВ ПАРЛАМЕНТ КАНАДИ ПОСИЛИТИ ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

Конгрес Українців Канади (КУК) успішно провів щорічний День адвокатури на Парламентському пагорбі 4 травня, об'єднавши понад 60 делегатів української громади з усіх куточків Канади задля посилення підтримки України з боку Канади.

Представники української громади — від Тихого до Атлантичного океану — зустрілися з міністрами федерального уряду та більш ніж 45 парламентарями з усіх політичних партій, представлених у Палаті громад. Головною темою зустрічей стала подальша роль Канади у підтримці України в її боротьбі проти російської агресії.

Делегацію очолила президентка КУК Олександра Хичій, яка наголосила на важливості безперервної міжнародної підтримки України у цей вирішальний момент війни.

«Наше послання просте — допоможіть Україні перемогти. Хід війни змінюється на користь України. За підтримки Канади та інших союзників Україна може перемогти Росію і повернути мир до Європи», — заявила Олександра Хичій.

Вона також подякувала всім учасникам Дня адвокатури та парламента-

Активна участь українських студентів при круглих столах.

рям, які знайшли час для зустрічей із делегацією.

Під час зустрічей із федеральними політиками делегація КУК представила три головні пріоритети:

- зміцнення спільного канадсько-українського оборонного виробництва та збільшення військової допомоги Україні;
- розширення підтримки канадського приватного сектору, який прагне інвестувати у відбудову та економічний розвиток України;
- утвердження справедливості шля-

хом притягнення Росії до відповідальності за агресію, повернення викрадених українських дітей, цивільних і військовополонених, а також підтримки українців, які були змушені шукати прихисток у Канаді.

Важливою частиною цього річного Дня адвокатури стала активна участь молоді. До складу делегації увійшли учасники програми Молодіжних Амбасадорів КУК та представники Союзу українських студентів Канади (СУСК).

Молоді делегати взяли участь у

спеціальній освітній програмі, яка включала екскурсію Палатою громад та відвідання періоду запитань у парламенті, що дало студентам можливість ближче ознайомитися з роботою канадської демократії.

Окрім цього, молодь долучилася до круглих столів за участю сенатора Стена Катчера та колишнього посла Канади в Україні Романа Ващука. Обговорення були присвячені лідерству, громадській активності та ролі молодого покоління у формуванні політики підтримки України.

«Союз українських студентів Канади був дуже радий долучитися до Дня адвокатури КУК», — зазначила президентка СУСК Анастасія Корняк. «Це була чудова можливість для студентів краще зрозуміти роботу уряду Канади та важливість політичної участі, водночас активно відстоюючи важливі для України питання».

Проведення Дня адвокатури вкотре продемонструвало єдність і силу українсько-канадської громади та її рішучість зробити підтримку України одним із ключових пріоритетів канадської політики.

Михайло Гуцман

Учасники програми Молодіжних Амбасадорів КУК та представники Союзу Українських Студентів Канади.

РІК ПАПИ ЛЕВА XIV: ПОНТИФІКАТ МИРУ, ДІАЛОГУ І ВЕЛИКИХ ВИКЛИКІВ

8 травня 2026 року минув перший рік понтифікату Папи Лева XIV — 267-го наступника святого Петра. За ці дванадцять місяців новий глава Католицької Церкви став однією з найпомітніших моральних постатей сучасного світу, а його понтифікат уже окреслився чіткими пріоритетами: мир, діалог, захист людської гідності та увага до тих, кого суспільство часто залишає на узбіччі.

Перший рік Лева XIV був насичений подорожами, дипломатичними ініціативами, реформами у Ватикані та постійними закликами припинити війни. У Ватикані підсумували цей період як час «аудиторій, зустрічей, оновлення Римської курії та невтомних зусиль задля миру».

«Мир нехай буде з усіма вами!»

Саме ці слова стали першими, які новообраний Папа промовив увечері 8 травня 2025 року з балкона базилики Святого Петра. Того дня після білого диму над Сикстинською каплицею світ дізнався ім'я нового понтифіка — Роберт Френсіс Превост, американець із Чикаго, який узяв ім'я Лева XIV.

Його обрання стало історичним: вперше Папою став уродженець США. Водночас Лев XIV часто наголошує на своєму глибокому зв'язку з Латинською Америкою, адже понад двадцять років він служив у Перу як місіонер, священник і єпископ.

Під час свого першого звернення Папа десять разів повторив слово «мир». І саме мир став головною темою його понтифікату.

Перший рік Лева XIV припав на надзвичайно напружений період міжнародної політики. Війна в Україні, конфлікт у Газі, кризи в Африці та на Близькому Сході поставили Святіший Престол перед складними дипломатичними викликами.

Папа неодноразово виступав із різними заявами проти війни. Під час однієї з проповідей він засудив «повелителів війни», чії руки «змочені кров'ю», а також говорив про небезпеку поклоніння силі та насильству.

Водночас Лев XIV наголошував, що мир не можна побудувати лише політичними деклараціями. Він постійно закликав сторони конфліктів до переговорів і діалогу.

Особливу увагу привернула його пропозиція провести мирні переговори між Україною та Росією у Ватикані. Україна позитивно поставилася до цієї ініціативи, а президент України Володимир Зеленський тричі зустрічався з Папою протягом року.

Лев XIV також проводив переговори з лідерами Ізраїлю та Палестини, представниками Лівану й інших держав Близького Сходу. Його дипломатичну діяльність у Ватикані називають «тихою дипломатією» — значна частина переговорів відбувалася без зайвого розголосу.

Сам Папа пояснив це так:

«Наша праця часто відбувається «за лаштунками», але вона спрямована на те, щоб переконати сторони скласти зброю та сісти за стіл переговорів».

Папа Лев XIV і президент України Володимир Зеленський.

Однією з найважливіших подій року стала велика Апостольська подорож Папи до Африки. Лев XIV відвідав Алжир, Камерун, Анголу та Екваторіальну Гвінею.

Його зустрічі з людьми збирали сотні тисяч вірних. Попри спеку й тропічні зливи, люди виходили на вулиці, щоб побачити понтифіка,

У турецькому Ізніку Папа взяв участь у святкуванні 1700-річчя Нікейського собору — однієї з найважливіших подій в історії християнства. Там він наголошував на важливості єдності між християнами різних конфесій.

У Лівані понтифік зустрічався з молоддю, релігійними лідерами та

Натовп людей, які вітають Папу Лева XIV під час його історичної апостольської подорожі до Африки у квітні 2026 року.

який говорив про мир, справедливість і людську гідність.

У Камеруні Папа молився за припинення громадянського конфлікту, в Алжирі закликав до міжрелігійного братерства, а в Анголі говорив про несправедливий розподіл багатств у країнах, де природні ресурси не приносять добробуту населенню.

людьми, які постраждали від економічної кризи й воєнних конфліктів. Символічним став його мовчазний молитовний візит до зруйнованого порту Бейрута, де 2020 року стався страшний вибух.

Протягом року Папа багато уваги приділяв молоді. Кульмінацією став Ювілей молоді в Римі, який зібрав

Папа Лев XIV відвідує та втішає пацієнта на лікарняному ліжку в католицькій лікарні Святого Павла в Дуалі, Камерун.

Особливо зворушливою стала зустріч Папи з ув'язненими в Екваторіальній Гвінеї, де він наголосив, що справжня справедливість повинна не лише карати, а й зцілювати.

Ще однією важливою подією стала подорож Лева XIV до Туреччини та Лівану наприкінці 2025 року.

понад мільйон юнаків і дівчат із різних країн світу.

На зустрічах із молоддю Лев XIV закликав не задовольнятися поверхневими стосунками та віртуальним спілкуванням, а шукати справжню людську близькість, віру та служіння іншим.

Папа неодноразово наголошував, що саме молоде покоління здатне стати «світлом світу» в епоху страху, агресії та духовної розгубленості.

Лев XIV продовжив лінію свого попередника Франциска щодо захисту мігрантів та соціально незахищених людей.

У своїх виступах він різко критикував ставлення до біженців, заявляючи, що до людей не можна ставитися «як до сміття» чи «як до тварин».

Папа неодноразово закликав європейські держави пам'ятати про людську гідність тих, хто рятується від війни, голоду та переслідувань.

Особливе значення матиме його майбутній візит на Лампедузу — острів, який став символом міграційної трагедії Середземномор'я.

Однією з центральних тем понтифікату став також діалог усередині самої Католицької Церкви.

Лев XIV наголошує, що Церква повинна навчитися долати внутрішні поділи, поляризацію та конфлікти між різними групами вірних. Папа активно підтримує синодальний шлях — модель церковного життя, яка передбачає більше слухання, співпраці та колегіальності. У Ватикані вже відбулася велика консисторія кардиналів, присвячена майбутньому Церкви, евангелізації та синодальності.

Реформи у Ватикані

Перший рік понтифікату став також періодом реформ у Ватикані.

Лев XIV здійснив кілька важливих кадрових призначень у Римській курії, а також розпочав фінансові зміни у ватиканських структурах.

Папа наголошує на прозорості, відповідальності та оновленні церковного управління. Водночас він продовжив багато реформ, започаткованих Папою Франциском.

Перший рік Лева XIV показав, що його понтифікат буде активним, міжнародним і глибоко зосередженим на глобальних проблемах сучасності.

Мир, захист людської гідності, діалог між народами й релігіями, підтримка молоді та найбідніших — саме ці теми стали головними дорогоказами нового Папи.

Попереду — нові подорожі, перша енцикліка* та подальші дипломатичні ініціативи. У Ватикані вже говорять про можливий візит Папи до Латинської Америки — регіону, який Лев XIV вважає особливо близьким своєму серцю.

Перший рік його понтифікату завершився, але головна історія, схоже, лише починається.

**Енцикліка — це офіційне послання Римського Папи, адресоване єпископам, духовенству та всім віруючим Католицької Церкви, а іноді й усьому світові. Це один із найважливіших документів Папи, у якому висвітлюються фундаментальні релігійні, моральні, соціальні чи доктринальні питання.*

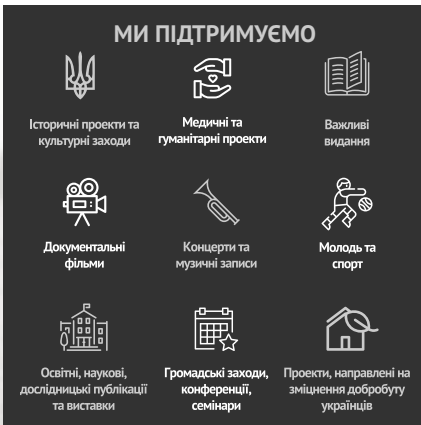
Михайло Гуцман

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

ПІШОВ У ЗАСВІТИ ПАВЛО ГУНЬКА — ВИДАТНИЙ БАС-БАРИТОН, АМБАСАДОР УКРАЇНСЬКОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ПІСНІ ТА ЗАСНОВНИК UKRAINIAN ART SONG PROJECT

5 травня 2026 року світ мистецтва зазнав непоправної втрати, у засвіти пішов Павло Гунька, всесвітньо відомий оперний співак, дослідник і невтомний популяризатор української класичної вокальної спадщини. Його смерть стала глибоким потрясінням для української та міжнародної музичної громади, для сценічного світу, а також для численних учнів, колег і слухачів, які протягом десятиліть відкривали українську музику завдяки його місії.

Павло Гунька

Павло Гунька був не лише артистом світового рівня, а й візіонером, який присвятив значну частину свого життя відродженню та популяризації українського мистецького романсу. Як автор, продюсер і виконавець він створив унікальний проект — серію аудіозаписів «Ukrainian Art Song Project», у межах якого було задокументовано близько 1,500 солоспівів українських композиторів XIX–XX століть, серед яких Микола Лисенко, Кирило Стеценко, Яків Степовий, Борис Лятошинський, Левко Ревуцький, Василь Кирейко та багато інших.

Його творчий шлях охоплював понад 27 років виступів на провідних оперних сценах світу, де він співпрацював із видатними диригентами, серед яких Даніель Баренбойм, Клаудіо Аббадо, Зубін Мета та сер Саймон Ретл. Проте навіть на вершині міжнародного визнання Гунька залишався глибоко відданим українській музиці, яку вважав своєю місією.

Саме створений ним «Ukrainian Art Song Project» став однією з наймасштабніших ініціатив із збереження та популяризації української вокальної спадщини у світі. Його метою було записати понад тисячу творів українських композиторів, зробивши їх доступними для виконавців, дослідників і слухачів у різних країнах. Хоча ця ам-

бітна мета була передчасно обірвана, створена ним спадщина вже сьогодні є фундаментом для майбутніх поколінь музикантів.

Колеги згадують Павла Гуньку як митця з «вогняним нутром», як наставника і вчителя, який щедро ділився знанням і вимогливо формував художній смак. Один із його учнів, диригент і музикознавець Роман Дзундза, назвав його «амбасадором української мистецької пісні», «візіонером» і «другом, який змінював усіх довкола любов'ю до української музики». Він також наголосив, що втрата Гуньки є втратою не лише для України, а й для всього оперного світу.

Павло Гунька мав міцний зв'язок із Канадою, де разом із дружиною Ларисою Гунькою реалізовував свої мистецькі та культурні ініціативи. Подружжя стало справжнім творчим і життєвим тандемом, який підтримував розвиток української музичної культури в діаспорі та відкривав її для міжнародної аудиторії. Саме в Канаді його діяльність знайшла потужну підтримку і продовження, а його проекти стали важливою частиною культурного мосту між Україною та світом.

Колеги та друзі відзначають особливу роль Лариси Гуньки, його дружини, яка була постійною опорою і співтворчицею його великої мистецької дороги. «Павло

був воїном української класичної музики. Він зробив усе можливе, щоб піднести її та зробити доступною для світу. Його спадщина житиме в кожному записі, у кожному голосі, який він надихнув», — зазначають колеги. Його внесок у світову культуру неможливо виміряти лише концертами чи записами. Він повернув українську мистецьку пісню у світовий культурний простір, утвердивши її як невід'ємну частину європейської класичної традиції.

Сьогодні українська та світова музична спільнота прощається з митцем, чия місія виходила далеко за межі сцени. Павло Гунька залишає по собі не лише величезну музичну спадщину, а й приклад служіння культурі, яка формує ідентичність народу.

Вічна пам'ять!

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ПОСТУП українська радіoproграма

Щонеділі 9-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Facebook: Lyubomyra Matviyas

Розрахунковий рахунок #43282 у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Радіoproграма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

https://www.facebook.com/SOFUradio

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

Шановні передплатники,

Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.

Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.

Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

З повагою,
Адміністрація «Гомону України»

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

13TH ANNUAL BCU FOUNDATION

GOLF

TOURNAMENT

Per Golfer
\$250

BCU Foundation

STAND WITH UKRAINE

 Piper's Heath Golf Club
5501 Trafalgar Rd
Milton, ON L9E 0Z5

16 JUNE, 2026
www.bcufoundation.com

BCU **Financial**

SPECIAL OFFER

EARN UP TO

3.60%*
ON A 46 MONTH GIC

3.80%*
ON A 57 MONTH GIC

2.25%**
ON A 1 YEAR REDEEMABLE GIC
CASHABLE AFTER 90 DAYS

* Terms and conditions apply: 46-month, and 57-month terms only; NEW and EXISTING money; Includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change. ** Terms and conditions apply: 1 year term cashable after 90 days only. If cashed in early, any accrued interest is forfeited; NEW and EXISTING money; We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change.